ЕКΔОТІКΥ „КОМΥΝΙΣΤΙΣ"

Δ. ΕΡΙΣΤΕΑ

ΤΑ ΓΡΑΜΑΤΑ ΤΙ ΘΙΑΜ ΤΙ ΣΟΦΙΑΣ ΣΟΝ ΑΝΕΠΣΙΟΝΑΤΣ ΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΣΟΓΛΙ

ΕΛΙΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ
„ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ"
Ροςτοβ-Ντον 1930

ΒΙΒΛΙΟΘΙΚΙ ΤΥ ΕΚΔΟΤΙΚΥ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ“

Δ. ΕΡΙΣΤΕΑ

ΤΑ ΓΡΑΜΑΤΑ ΤΙ ΘΙΑΜ ΤΙ ΣΟΦΙΑΣ ΣΟΝ ΑΝΕΠΣΙΟΝΑΤΣ ΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΣΟΓΛΙ

ΕΛΙΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ
„ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ“
Ροστοβ-Ντον 1930

„Письма из Греции“.

Ростов-дон. Тип. греческого из-ва „Коммунистис“ зак. 131
Крайлит № А 48-8 разм. А5—125x176 тир. 3000

ΓΡΑΜΑΝ ΠΡΟΤΟΝ

Τύμπα (Ελάδα) 25 Καλανταρι 1928

Τον θίο-ς πέι τον Κονσταντιν ας εφτάι το σταδρόν-ατ
κε έρτε αδακες.
Ατυ, πυλι-μ, ι μπολςςεδικ θα τρόνε τον θεόν-ατ
θα δάλν-ατον κι απες.

Ας έρτε κε ι' Δεςπινι κε ολ ι γιτονάδες
πέχνε πάτςχας τα τόλαρα, κορδίλια τα χριςα
να ζύνε άμον άνθροπι, να ζύνε άμον αγάδες,
Ακόμαν ςιν ιπόλιπςιν το χρίμαν εν αδα!
Ελάτεν, κςάι μι ςτέκετεν, ςο «άγιον το χόμαν»
τα παλεα κ εκάτςαν κα κ ι πίςτ-πα ζι ακόμαν
κ ι Παναγία κι ο Χριςτον κ ι άι ας Εκλιςίας,
αςιν Τυρκίαν έφιγαν κε αλ αςα Ρυςίας
κι όλια-τυν έρθαν αδακες ςα χόματα τ'Ελάδας,
ςα μετάνιας τα πόλικα, ςα τρανα τα λαμπάδας.
Αδα ο Γιορτς τι Καζαντςι εγέντον με το χτίνον,
τρία κιφάλια πρόατα πίκεν ο Κονσταντίνον,
ο Θόδορον λαςύμενον, κορίτια ι Θιμία,
εκς νοςακόπα ι Ανθι κε δόδεκα πυλία,
γαρκον εχτέθεν ι Πινι κε ι Συμέλα κριάρον
κι όςον εκίνον μυχτερον τ' Ανίτςας ο κυμπάρον.
Ακόμαν ο κυριάτνικον πυ ίχεν χιλιάδες

ατυχες ςα πλαντάτςιας κοςάρας κε παπία,
πίρεν πυλόπα αςι γνοςτυς οδα ςι γιτονάδες
κ εκάτςεν κε ετράνινεν κ εςς νοςακόπα τρία
κε ίναν πετινον.

Ολια τα κάλια τι θευ κε όλια τ εβλογίας,
πυλόπο-μ, ίν αδα·
κι άμον ντο λένε ι γιτον τ αμναδόπον τι θία-ς
απυ χρον θα γενα,

. . . .

Ολ αδα εγένταν νικοκιρ ςε χόμαν κε ςο βίον
κε ικοκιρτς εγέντονε τι Παντελι ο θίον
με δίο ςτρέματα χοραφ κ έναν κοτςον λαςύμενον,
άμον εκίνο ο Λεφτερτς π επύλτςεν τον ιγύμενον
θαρο τι Συμελα.

Ιν όλια ςιν ιπόλιπςιν κε τα γαιδίρια αδα·

. . . .

Ιας κε χερετίζματα κε τον κερον μι χάνετε
κε μας-πα μι αναςπάλετεν.

Χερετά-ςας ο ποπας, χερετα κ ι ποπαδία,
ι φαμίλια τ Αλέκςι, τι Πανίκα τα πεδία,
τι Δορέτςας ι Ελένε, ο Γιοργάκις ο Τριφτίνος
κε ο διάςκαλον ο Κόςτις ςας αςπάζετε κ εκίνος.
Ολ ι φιλ κ ι γιτονία
κε ι θία-ς ι Σοφία.

ΓΡΑΜΑΝ ΔΕΦΤΕΡΟΝ

Τυμπα, 13 Κυντυρ, 1928.

Γράφς κ εροτας για τα καπνα κε νάρχεςε φοάςε
κε πος θ αφιντς το „τραπεζαν" κε το „ςαμπςον" λιπάςε.
Νυνίις κε τι πλαντάτςιας τα τένκια κε τα δέματα,
φοάςε κ ιν για τα καπνα τεμέτερα τα ςτρέματα.

Μετ' αδα γίνταν τα καπνα κι οντες βαλτς κα τ ομία-ς
τα πιρπιρίμια γίνονταν, λανκέδνε τ ανκορόπα·
κε το κεπιν να έλεπες τι θία-ς τι Θιμίας
λαζύδια τα καρδόματα-τς κε στάςςια τα ςκορδόπα.
Τα κρομίδια καφύλοςαν, τα πράςας-ατς ςπαθία
κε τα φαςύλια-τς δέντρα λες με φίλα κε κλαδία.

. . . .

Αδα τςονττύνας-μι κι θελτς, αδα κε τα κιντέατα
τεςον οκςιάζνε το καλπας, οκςιάζνε κε τα κρέατα·
Κι αν κ ίςε οκνέας, ςο ραςςιν τοπλάεπςον ςτοπίτας,
τα λιτςανόπα-ς βάλον-κα, κςερία τα ςτρατίτας.
Με μιροδίας τιν ςταρςςι-ς, άμον ντο θελτς εφτας,
μαλεζ φα κε κιντέατα ςιν κάμαςιν μι πας.
Ζατι αν πας ςιν κάμαςιν θα ίςε παλαλος,
εκίνα κςαν θα τρος.

. . . .

Κι αν κ ιν κοςάρας πόλικα αδακες κε πυλία
κι ακριβα τα παπία.
με χίνας μις τρανίνομε, πυρνον βραδιν τα χίνας,
ατυκες πυ ςο ςτόμα-νατ κε χτίπανεν κανίνας,
π αν κ ιν άμον τεςέτερα με κρέας κε φτερα
κι αν ιν πικρα,
τον πςίχον κοφν άμον μαςςερ κ εφτάνε τι γαρίδες
να χάνε τα πεδία-τυν χορις γιατρον, μαμίδες
κε χορις γιατρικα,
τα χίνας τα πικρα.
Πίςον κ έλα ο κόζμος όλον με τα χίνας αδα ζι
κε για **απόκςιςιν** παράδες ςο γιατρον κανις κι δι.

. . . .

Ας εμέναν αςο Γιάνεν, αςι Φοτινιν τι θία-ς,
χερετίας
ς όλτς τι φιλτς κε πατριότας, ςόλτς τι φιλτς κε γιτονάδες,

χοριςτα ςιν Πελαγίαν κε ς Ελένες τι νιφάδες.
Κε τι νίφε-μ τιν Ανίτςαν — να λελέδι-ατεν ι θίατ-ς—
φιλ ςπιχτα ςπιχτα πυλόπομ, για τ εμέναν, ςα κατςία-τς.

ΓΡΑΜΑΝ ΤΡΙΤΟΝ

Τόμπα, 28 Κυντυρι, 1928.

Για τα ςκολία εροτας.... φοάςε γιαμ τα γράματα
ελίφταςαν κι αδα,
γιαμ έρθανε ι μαλιαρι κε αδακες ςα πράματα
κε τα λέκςις εφίκανε τςάτςαλα κε γιμνα. . . .
Κςάι μι φοάςε, ελενικα επέμναν όπος πρότα
με τιν δαςίαν, τιν πςιλιν, τυς τόνυς τα διπλα·
«αλέκτορ» εν ο πετινον κε «αλεκτορις» ι κότα
κ επέμναν ικοςτέςερα τα γράματα αδα.
Χόμαν τρον κε κι λαλύνε αδακες ι μαλιαρι . . . .
„πάφςι" εν πυλιμ ςι μέςιν, φιλακι κε εκςορία·
κι αν εδρίυντανε κι όλα, πέντε δέκα παλαλι . . . .
με τι παλαλυς το έργον έμπρ κι πάι κε ι δυλία.
Τι γλόςαν τι κιρύ-εμυν ςπιχτα εμις κρατύμε
ςκοτύμες για τα άτονα, τα μακρα πολεμύμε . . .
Για τι δαςίας το κιφαλ τρανον κακον εφτάμε
κε ςι ποπάδες αντικρι κε ςι διαςκαλτς κι πάμε.

. . . .

Τι Λοτ τα κατορθόματα τ' Αδρααμ τα δυλίας
κε τάλα τα ελενικα μαθίζνε ιςτορίας
ςα ςκολία αδακες.
Ακόμαν πος ο Ιακοδ επίαςεν απες
τον αδελφόν-ατ τον Ιςαδ, τον κίρν-ατ τον ςτραδον
με φάδατα μιςόπςετα κε διό-ιμπς χρονοι.
Ατυκες αν ενέςπαλαν τον Λοτ κε τον Τοδίαν
κ επςέφτινανε τον Χριςτον κ εκλέντςαν τιν Μαρίαν.

αδα κε τ Ελιςέονος τα θάματα μαθάνε.
κε ταχτικα τ εκςέργατα ςιν Εκλιςίαν πάνε
κ Ελινες ιν ςπιχτι,
ςα γράματα, ς αλιςςδεριc, ςιν πίςτ, ςιν προςεφχι:
. . . .
Αδα ελεπς κε δεςποταντς, προςκινας κε τα ςςέρια-τυν
κ ι καλογερ κε ι γυμεν γράφνεςε ςα τεφτέρια-τυν
κε με δίο δραχμας
νεδζίνε τ αμαρτίας, να κρίματα ντ εφτας,
κι αν αποθαντς ακόμαν
μ εφχας τι ποπαδίον λαφρα κίςε ςο χόμαν.

ΓΡΑΜΑΜ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τόμπα, 9 Μαρτι, 1928.

Θελτς να μαθαντς αν έχομε ναλόγια αδακες
για τ' αρχοντάδες μοναχον, για τ' οκςιπόλτυς κςάι
κι αν ςςτράφια μόνον τι κυλακς ινςπέχτορας εφτάι;
Αίκον πυλι-μ νύμερον κι πάι ς',,Ελενας κες."
Ναλόγια' μις κέχομε, έχομε μόνον φόρυς . . .
κε για τάτο εφόρυς.
Κε ζόμε μις κε ζυν ατιν κε ζι κ ι δαςιλία.
Κιρτς, μάνα κε πεδία.
Φτοχος, μεςέος, κε κυλακς άμον αδέρφια ζύμε
κι αλ με νεςτίας τον θεον κι αλ με κραςιν ενύνε,
ενύνε κ εδλογύνε.
Ι χορετ ζύνε δαςιλιάντ κε ι τςοπαν αγάδες
κε τα φόρυς ι Κριτικι, πλερον' με τοναλμάδες
κε αςιν καλοπέραςιν πυ ζυν ςιν Θεςαλίαν*)

*) Ενοι φένετε τις εκςέγερςες τον αγροτον ςτι Θεςαλία κε τιν Κρίτι.

εφταν ςιλαλιτίρια τιν εβδομάδαν μίαν
κ εφταν φοτοχιςίας,
με κόλας τι Φινοτελι διλαδι τ Εφορίας.
Ι χορετ ζύνε βαςιλιάντ κ ι πρόςφιγες ακόμαν
αγάδες ολ εγένtανε ςο βίον κε το χόμαν.
Αλ δυλέβνε ςα χόματα, άλι-ατυν ςα κεπία
κε αλ άμον τον Τάταρον εχτέθαν κε γιαπία,
έχτςαν κε μαγαζία,
χανόπα κε φυρνία.
Κάθυνταν κε ι ίδιι κε τάλυς πα καθίζνε
κε ι ποπάδες αδακες βλογίζνε κε χτυπίζνε.
Κ ι έκςιπνι κ ι προκομεν πέρν' αποζιμιόςις
ας όλια ατιν τα δόςις
κε με τ ομολογίας
γιροκλόθνε δυλίας
κε ζυν άμον αγάδες.
Κε ι ςςοράδες, ι ςακατ, όςι κ' έχνε παράδες,
τερυν το κιανόλεφκον τ Ελάδας τιν παντέραν
κε ζυν με τον αέραν.

ΓΡΑΜΑΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Τύμπα, 28 Μαρτι, 1928.
Θα έγραπςα-ς-ατο θαρο κε ς εμπριζνα τα γράματα
τα μαγαζία αδακες γονκίζνε αςα πράματα.
Ντο θελ το πςιόπος όλια εβρίυν τα καλα,
κονιάκια, τςίπρα, τύζικα, γλικέρια κε κραςία
κε με τιν **πςιν κορμία,**
πυλίυνταν κ εκίνα επίςιμα αδα.
Εβρίετε κε βύτορον, κάποτε ελέπς κε κρέας
κ' ι αρχοντάδες κάποτε τρον αδακες ελέας,
τρόνε κε φαςυλάδαν με δί-μερον πςομιν
κι ανκύρια κε τιριν!

Κι ακόμαν με ιπάλιλον εμπεν ςα μαγαζία
κε πάχος αγοράζνε κ' ελαδ δέκα λεφτον,
όνταν τιχεν κε βολικα κάπος πάι ι δυλία
κε κρύν τον μυχτερον.
Κι αν κιν αδα τα πράματα για τ'εφτοχυς, τ εργατς,
ο θεος να ελιατς.
Ζατι αργάτες τίναν λες άςπρον αν τρόι πςομιν
κε χορις ςκόρδον κε πςομιν κε πράςας αν τρανιν
τιν κάμαςιν θα αναςπαλ
κε το κιφαλ θα ςκον,
θα πολεμα το καπιταλ,
θ αναςπαλ τον θεον
κε τον κόζμον πυλόπο-μ θ εφτάι ταπαν αφκα.
Κιν για τι δυλεφτάδες τ Εβρόπις τα καλα!

. . . .

Για τι τρανυς ο χορικον αν κι λαλι τα χόματα
κε ο εργάτς αν κι κςιν ςταμνία τα ιδρόματα,
το κράτος πος θα προοδεβ κε ι τρανι θα ζύνε
κ εμας θα κιβερνύνε;
Ο κιβερνίτες, τίναν λες, πρεπ να τρόι κε κιμάτε
κε αν γλυπίζ-μας κ ένα κςάι, ατο ς εμας κι χάτε.
χορις δόλον κε κλεπςίον.
κι κυρέφκετε χορίον

. . . .

Χερετάςε ο Ποπαγιάνες
κε ας έρτε λέι ο Γιάνες,
αςιν ζίςιν μι φοάτε,
με τ εμας ατος κι χάτε.
Με τα δόλαρα αδα
εφτας όλτς ταπαν αφκα,
γίνεςε ομογενις
κι αγας ζις . . .

ΓΡΑΜΑΝ ΕΧΤΟΝ

Τύμπα, 10 Απριλι, 1928.

Αδα κ ιν „στραχοβάνιας‘‘ κε „πίρζιας‘‘ για τ εργάτας
χορις να πλεροντς πρόςτιμον κε ασφαλιςτικα
πέρτς ίντιναν το πςςιόπος ςιρ, γομάτα ιν τα ςτράτας
πρόςφιγας κε εντόπιυς, γινεκς κιάλο πολα.
Κε καματίις αδα τ εργάτς, όςον ντο θελ το πςςιόπο-ς
δόδεκα όρας, δεκαέκς, ο θιος, πεδι-μ, κ ι πςίς-ς.
Κε νια φοάςε όπος ατυ, γιαμ θα πςιλια ο τόπο-ς
γιαμ ντο θ εβγάλτς αςα καπνα ςα πένιας θα δις.
Τ εργατίον το δυκαλ αδακες ςπιχτα κρατύμε
κι άμον βαςιλιάδες ζύμε.

Αςι „κόκινυς‘‘ φοάςε; Αδα όλτςατυν κυλίζνε,
γινεκς κ εφτάνε μυταραν, πεδία κι χαρίζνε,
φταν μόνον ρεβολιύτςιαν ολίγον να μιρίζνε.
Κ ίλιαμ αν ίςε „κάπατςις‘‘ έις ςτόμαν κε λαλις
αςον Βελέντςαν αν γλιτόντς, θα τρόι-ςε ο Στρατις.
Ελα δα με τον Πανίκαν καπνυ φάπρικαν ν ανίις
κε με χίλια μανατόπα άμον άνθροπος να ζις.

Ο Αλέκςις βοιθά-ςας αςα νομς ατος κςερ
κι ο ποπας κρατί-ςας ςςερ.
Ελ αν ίςε γνοςτικος,
οζν' ακόμαν εν κερος
ι αργατ ατυ όπος πάνε
τα μιτόςςιλα-ς θαχπάνε.

Κόκινος = επαναςτάτις. Καπατςις = Κομυνιςτις. Βελέντςας=ιπυργος τις Εργαςίας Στρατις=Γραματέας τις Γενικις Σινομοςπονδίας.

ΓΡΑΜΑΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Τυμπα, 12 Καλομινα, 1928.

Για κολεχτίβια εροτας κι αρτέλια αναφερτς,
για κάμασιν ςιντροφιακον κι αδελφικον δυλίαν·
γι-ατιν επαλαλόθανε για ςι ντο λες κι κςερτς . . . .
Νέπρε ςιν κάμασιν κ εκα γίνετε ςιντροφία;
Κολεχτίβια κε αρτέλια
για τα χόματα, τάμπέλια,
ατα κίνε για τ εμας.
Κςερτς ντο ίπεν ο ποπας; :
— Το πράμαν ντο κε πόρεςαν ν' εφταν ι Αποςτολ
κε μύςτροναν κε φύμιζαν κε κύπιζαν το ςτολ
κε κάποτε μυςτιάυςαν για το φαιν κε μόνον,
θ εφτάν-ατο, κατι γελας, τα τέκνα τον δεμόνον!
Μέτα ο Σίμον, π έτονε πατέρας τ Εκλιςίας
κ εκίνος κ εταγιάνεπςεν κ επίκεν **σιμονίαν**,*)
κε ςιν χορις πιςτ κε θεον, χριςτυς κε παναγίας
ςιν κάμαςιν κε ςο φαιν θ εφτάτεν ςιντροφίαν.
Σιν γινέκαν, ςο φαιν κε ςιν κάμαςιν κ εκα . . .
ςιντροφία . . . πλαν κεκα . . . .

Ολ θα κρύτεν τα τςακύτςια, ολ θα κρύτεν τα μακέλια
κινα θάχετεν τα χτίνια, τα χοράφια κε τάμπέλια!
Θα δυλεβ με τιν γινέκαν έναν κ έναν κε ο μιζότερον!
Τεμον κε τεςον θα ςκύτε κε θα εν τ εμέτερον!
Αμπαρ έναν, καζαν έναν, έναν θα εν κ ι ςακύλα!
Κατι ςτεκς πυλόπο-μ τύλα!

Εςι τέρεν κε να έις . . .
Νύντςον πος ίςε ρομέος ατα κΐν για τι ρομέις.
Ατα ίνε για τ αργάτας, ατα ιν για τι χορετς,

*) Σιμονία όταν με χρίματα χιροτονιέτε ο παπας.

π αετς έζιςαν κε έρθαν κε θα πάνε αρ αετς.
Νέπρε, ολ όντες θα ίνε χορταζμεν κε αρχοντάδες
κε χανίς-ατυν ανάνκιν κι θα εςς αςα παράδες
κε θα ζυν άμον εςέναν
κι ο εργάτες κι ο χορέτες κε ι ςςιόρα έναν κ έναν,
πος εςι μιλιονέρος κι άρχοντας θα γίνεςε;
Κι νυνίς-ατο καμίαν, ι χορετ θ αφίνεςε;
να χτίς ςπίτια κε κονάκια κ ι γινέκας θ επορι
τα κορδόνιατς, τα βραςςιάλια-τς, τα σταβρόπα-τς να φορι
κε να λάςςκετε κιρία
ςι γινέκς αναμεςόντας, κςάι νυνίς-ατο καμίαν;

. . . .

Ι ςιντροφία, άμον ντο λες, αν έτονε καλον,
ίναν τ ιςτερνον ςίντροφον θα ίςςεν κι ο θεον
κι ας έτον κε κοτςος.
Ακςομε μ ίςε ζαντος.
Κορδιλία τ υραδόπος
επςιλίαςεν ο τόπος.

ΓΡΑΜΑΝ ΟΓΔΟΟΝ

Τύμπα, 26 Καλομινα, 1929.

Εγρίκςα για το „Ζακς" ντο λες,.....φοάςε γιαμ ι Σόνια,
πυ ίχες αςτεφάνοτον ατυ δίο-ιμπς χρόνια
κε έςτιλες-ατεν αδα
το πεδιν να γενα.....
ςιν ςκάλαν τόμυ κ' έρχεςε πιάντςε αςιν γιακαν
κε „αλιμέντα" πςαλαφα, για το πεδιν παραν..
Κ εφτάιςε αςο πυνκι-ς
κε χάντς κε τιν τιμι-ς...
Ελα, πυλιμ, μι φοάςε,
ίςε άγυρος κι χάςε....

Αςτεφάνοτον γινέκαν κε παράνομα πεδία
κ εγνορίζι-ατα εκλιςία.

. . . .

Αδα το „Ζακς“ ςιν μόδαν κεν κι „αλιμέντα“ κι κςέρνε,
αδακες όλια γίνονταν με τ εφχας τι ποπα.
Κι αν κατ ςα κριφα χτίονταν, πο ςο μειταν εβγένε,
άγυρον άμον άγυρος, πάντα βγεν αποφκα,
ι μάνα ι ανύνιγος ας κιφαλοπονα.
Μέτα, τα νόμπς, ντο ιν ατυ αν έςανε κι αδα,
θα έλεπαμ άμον ντο λέι κ ι θία-ς ι Θιμία
τι δυλάδες να κάθονταν κε να τραβυν μιςτα
κε να εφταν πεδία...
. . . αριςτοκρατικα.....
Κε ιπυργυ να γίνετε με το νόμον κιρία
ι Σόνια ι παραμάνα,
ι Πελαγία βυλεφτι κε Δεςποτ ι Χριςάνα.
„Κοπέλια“ ο νόμον κ εγνοριζ κε ι θριςκία κςάι
κ ι γινέκα π ελάθεπςεν „έκτροςιν“ αν κ' εφτάι
κε αςιν γιτονίαν-ατς μακρα αποβολιν,
γίνετε ατότε άτιμος, γιριζ χορις τιμιν....
Τα „βρεφοδόχυς“ αδακες τι νίχταν αν γομύνταν,
για τιν τιμιν μικρι, τρανι, ςκοτόνε κε ςκοτύνταν.
Αετς ζύμε μις ςιν Τύμπαν, αετς ζύνε ςιν Αθίναν
„Ζίςον κε μι κρυς ςιν ςςίναν“....

ΓΡΑΜΑΝ ΕΝΑΤΟΝ

Τύμπα, 15 Κεραςινυ, 1929.

Αςιν Δεςπινιν τι ςςιόρας κι αςι Γιάνε τα πεδία,
έμαθαμε πος εςκόθαν ατυχες τα ιερα·
κι ολ ςα κόκινα εςέβαν κε γρεάδες κε πεδία
κ ι θριςκία δέβεν κα,

Τα μιλέτια εταράαν ι εβρέι κε ι ρυςαντ
κ έναν κ ένανε εγένταν με τι τυρκς ι αρμεναντ.
Νια σταβρα, νια εκλιςίας, νια τςαμέδες, νια ναμαζ,
όλτς το κόκινον εντόκεν τι Κομύνας το μαραζ.
Πίςον κ έλα ςιν πατρίδαν άμον άγυρος να ζις
κε απαν κι αφκα ι γις.
Αδα εν τόπος για να ζις κε ν αποθαντς ακόμαν,
ελέφτερον αδα ι γι κε λαφρον-εν το χόμαν.
Ναςαν εκίνον π αδα ζι να ςαν κε π' αποθαν
μα τον θεον τον ίναν κ εκίνος δεν κι χαν.
Για ζις απαν-ιγις, γι αφκα ςο χόμαν κίςε,
το ίδιον ελέφθερος έλενας πάντα ίςε.
Αν ζις, ελεπς τυς έλενας κι αποφυςκύς ολίον,
αν αποθαντς ςα μνίματα αφκα κιάλο καλίον.
Απάνι-ς ιπςιλα ςτραβρα κε μάρμαρα γραμένα,
ςο γιάνι-ς ολ χριςτιανι, κορμία μιρομένα....
Πίςον κέλα, αςα Ρυςίας
ςκόθανε τα εβλογίας.

ΓΡΑΜΑΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Τύμπα, 25 Κεραςινυ, 1929

Κι ατόρα, πυ ςα πράματα έρθεν ο Βενιζέλον,
τ Ελάδας κςαν το μέλον,
λέγιατο κ ι „Πατρίδα", τρανον κε φοτινον.
Ο Ζαχάροφ με λίρας τον κόζμον θα γομον,
θα ςκύτε ι δραχμι,
θα ζυν ι αρχοντάδες, θα ζύνε κ' εφτοςςι.
Θα πάμε ςον Σανκάριον, ςιν Ζμίρνιν κες θα πάμε
κε τον Πόντον τ εμέτερον κε τα ςτενα θ εφτάμε.
Κε ίςος για να ςόζομε κςαν τιν ορθοδοκςίαν,
κρύομ' ατυ έναν κιφαλ πάμε ςιν Υκρανίαν,

ςιν *Κριμέαν* λανκέβομε για τιν πιςτ τι Χριςτυ
κε τον Ζέρβον κςαν ςτίλομε δραχμας νάλαζ ατυ.
Ατο ο Λεφτερτς εκςέριατο κε το ιςςμαρ τ Ανκλίας...
Ελα, έρθεν ο Μεςίας
κε θ' ανίγονταν δυλίας.

ΓΡΑΜΑΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Τύμπα, 15 Χορτοθερι, 1929

Θάρχεςε κε νυνίις-ατο, θάρχεζνε κε φοάζνε:
—Μικρον, λέτεν, Ελάδα, βαςίλιον φτοχον
τάνκύρια, κι, τα ςκόρδα με τράμια αγοράζνε
κε τςίμιν τςίμιν πίνε ς' Αθίνας το νερον
κ' εκίνο με παράδες.

Ατα ας παν νυνίζνατα αργατ κε ι ςςοριάδες
κε ι πυγαλεμεν·

για τ εφτοχυς κε τ οκςιπολτς, Ελάδα, πυλιμ κ εν.
Αμαν για μας... παράδιςος... Ολ ιν με τα κιλίας
πυ ίνε ςα δυλίας.

Αμον βαςιλιαντ κι αγάδες, ζύνε ρίζα-μ αδακες
ι „λιςςέντςι" τίναν λέτεν κε ι „βρέτνι" ατυχες.
Το βαςίλιον, το κράτος εν αδα τι „Λιςςενίας"
κ ι πατρίδα τι κιλίας.

Ελάτεν, κςάι μι ςτέκετεν, αμέλιαν μ' εφτάτεν.
Τι ζοις μι νυνίζετεν αλιςςβερις εφτάτεν.
αν θα μένε ςα ςςέρια-ςυν κάμποσα χιλιάδες,
αν κ εν... τα γένια αφίνετεν κε γίνεζνε ποπάδες.
—έναν εφςςιν χριάςςκετε κε χίλια δραχμας,
με πεντακόςςια ο Τεμιρτςις εγένтονε ποπας —
για γίνεζνε χοτςάδες,
για γίνεζνε πςαλτάδες,

για ςιν Βυλιν χορίεζνε κ εςιν πα βυλεφτάδες,
για ςιν ΠΟΛΔΑΝ μπένετε για ςιν ΠΡΟΣΦΙΓΙΚΙΝ
για χαφιέδες γίνεζνε κε ζίτεν με τιμιν!
Εκςερτς τον Ακριβόπυλον ατόρα χαφιες
ςον Πιρεαν γιριζ·
ςα ςςέρια δι τι κόκινυς κε ζι άμον εφες,
κερδιζ κε ι „Πατρίδα" κ εκίνος-πα κερδιζ.
Κι ο Παπαδόπυλον ατυ, πυ έτον αςο ΚΑ
απανκες ςα χαρτία
κε αςο κόμαν έςιραν εκίνον οκςςο-κα
άμον χτινι κιλίαν,
εςέβεν ςιν Οχράναν
δυλεβ με τον Φοντάναν
Εχι τρανον ιπόλιπςιν κε ζι κι άμον αγας.
Κι άμον τον Παπαδόπυλον τι Χάμπυ ο πεδας
κε τι Πανίκα ο θίον
ςα δίο χρόνια—τρία απες εγένταν με το βίον.

ΓΡΑΜΑΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Τύμπα, 25 Χορτοθερι, 1929,

Διαρμένεβα-ςε κ έκυες, έλεγα.. οτιν κ εδίνες,
ντ-εθέλνες ςι επίνες.
Ατόρα έρθες ςα ίμαρτα έρθες ς εμα τ αχύλια
αςυ εχάςες ύλια,
τ αμπέλια τα χοράφια-ς τα χτίνιας, τα καπνα
κ επέμνες οκςιο κα.
Σι πολςςεβικς ανάμεσα θ εκέρδιζες παράδες,
ςι πολςςεβικς ανάμεσα π εχάςανε τ αγάδες,
ς' ατυνυς π εφοέθανε κε ι τρανι τ Ανκλίας
θ' επίνες ςι δυλίας.

. . . .

Ανάςπαλον ντ' επίρανε, ντ επέμναν κορδιλία
κε να μι χαντς κι ατα,
πίςον κε δέβα ςιν Μοςχβαν, λάνκεπςον ςιν πρεζβίαν
κε ςτίλον-ατ' αδα.

Αμαν τέρεν μι κομπύςε κε κι περτς ιπογραφιν
κε παθαντς άμον τιν μάρςαν τι Πιςςτοφ τι Δεςπινιν,
πυ εβύκοςεν τον πρέζβιν, όπος λεν, τ' αμανατόπα-τς
κι απες πίγαν τ αμιακόπα-τς,
κε τα νάβλατς πα απαν,
αςιν πίςαν ςο κατραν.

ΓΡΑΜΑΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Τύμπα, 30 Χορτοθερι, 1929.

Το γράμα-μ πέρτς μεςιμερι, μεςιμερι δρομιαγ,
ςον κιντιγιν αν πέρτς-ατο τι νίχταν μι αναμεντς,
αν πέρτςατο μεςανιχτι με τάςτρα ετιμαγ,
κι αν πέρτςατο με τιν αβγιν τον ίλιον μι περμεντς.
Κι ςκον το πράμαν νύνιγμαν κε αδιαφορίαν
κ ιμπςον λεπτον αν άργιςες εχάθεν ι δυλία.
Τι βυλεφτας όλτς έςτιλεν ςα πρόατα ο Λεφτέρτς
κε ςι βυλις τιν πόρταν εντόκεν το κλιδιν,
πίςον κε έλα γλίγορα θεςιν εςι να περτς
ςο νέον το μαντριν.
Να γίνεςε τυ έθνυς κε ςι διαλεχτος.
να τρον ι γιτονάδες, ι φιλ κ' εςι να τρος.
Ελα-δα όλ κατ εγένταν πυ ίχανε μακρέα τςέρια
κε επέραςαν ςο κόμαν κ εταράαν ςα τεφτέρια
τυ πατέρα τις φιλις.
Εν κερος ατόρα, έλα, άμον άγυρος να ζις.

ΓΡΑΜΑΤΑ ΑΠΤΙΝ ΕΛΑΔΑ

I.

ΤΙ ΝΙΚΟΛΙ Τ ΑΡΧΟΝΤΣΟΓΛΙ

Πιρεας, 15 Χριςτιαεναρι, 1929.

Σον Πιρεαν κατέβαμε, τα παπόρια ορμάνια,
άλα γομάτα πρόατα, αλ ανθροπς, άλα ζα,
Ι εμπορ πάνε κ' έρχυνταν μ' έναν πυτ τα κερτάνια!
Ιδα τ εμπορτς κε έκλαπςα θιμέθα τα παλια.
Θιμέθα ατυ ντο έςιρα, τα πάςςια-μ ντο ελίαν
τα χρίματα-μ ντ επίαν·
κι όντες έκςα το „κίριος" τα μέςαμ δέβαν-κα,
τα γόνατα-μ ετρόμακςαν, τεντέλτςαν τα ςςερόπαμ
κι άμον τςακυτς εργίνεςεν ι κάρδια-μ να χτιπα
Αχ! πςέμαν κεν ι „κίρι" πος αδακες ορίζνε
κε τ οκςιπολτς κυλίζνε.
Τ αφτομοπίλια αδακες, ς Ερζινγιαν τα γαιδίρια,
θαρο εκίνα έςανε κι άλο λίγα εκι,
απες κιρίες όπος πρεπ, πετύνε βίρια βίρια
κ ι έμπορι ςο γιάν-ατυν κι ακςιοματικι.
Γελύνε λένε τραγοδυν κε πέζνε κε κιμύνταν
κανίναν κι φούνταν.
Τ οςπίτι-ατυν όπος προτυ ι αρχοντάδες έχνε·
ι ζοι βραζ ι κίνιςι, τ αλιςςβεριςς αδα.

Λίρας εβγαλν ι σπεκουλιαντ κ εχιν πυ ανθροπς έχνε
ςα ιπυργία τι Λεφτερ ςα πάνκας τα τρανα,
ςα κςένα τ Ετερίας,
κε κιν πυ έχνε άμον τον Γιορ παντέμορφυς κιρίας.
Κε ςυς εμπόρυς εμπροστα άμον κάτας βρεγμένα
ι καικτςίδες, ι χαμαλ, αργατ χορις φονιν·
τερύνε τα αφεντικα με ςςέρια σταβρομένα
κ' εκςίντα κατακλάνια εφταν για το πςομιν.
Ιδατς κ εδόκςαςα τον θεο-μ κ' επίκα το σταβρόπο-μ
κ ιςίχαςεν το πςςόπο-μ
Αδα, πυλιμ, ςοβέτια κιν, αδακες κ εν Ρυςία,
ςυς οκςιπόλτυς ομπροστα να κλίνε το κιφαλ
κε να ορίζνε τι τςοπαν, τ' εργάτα τα πεδία,
αδ' ακόμαν καρίδια τςακον το καπιταλ.
Αδα τρομάζνε ι εργατ κ εχιν πυ κι τρομάζνε
τα φιλακας οριάζνε.
Ιδατς κ επεμελέτεςα κ ιςίχαςεν το πςιόπο-μ
κε φόρτοςα ίναν πρόςφιγαν για δίοιμπς δραχμας
τα κρεβάτιαμ-μ, τα ςτρόματα-μ κιαλ απαν το πεδόπο-μ
ελάνκεπςεν απάν-ατ, κάτςεν άμον αγας.
Εφόρτοςα τον πρόςφιγαν τ ίδοτα, τα κρεβάτια-μ
κ επέρα τα μυράτια-μ.

. . . .

Σιν στράταν ςιτ επέγνα ίδα τον γιον τι θία-ς
με το μακελ ς ομίνα-τ, κςιπόλτον, περιςςιαν,
εθάρεςεν ο μάβρον ο νόμον τι Ρυςίας
ς Αθίνας πα περαν.
Κι κςερ αδα ετςάλεπςαν τα πεδία τι χόρας
ςογιύζια κι οχτο όρας
Εγνόρτςεμε κ' εςύμοςεν άμον βρεγμέντςα κάτα:
„Ερθες, εςί-πα, ίπεν, Νικόλα, να πινας

κε ς „άγια τα χόματα“ άμον ςςκίλος ςιν ςτράταν
με τ εμας να πςοφας“
Εγέλαςα κι απο μακρα το ςςέρν-ατ-πα κε πέρα
φοέθα αςιν φτίραν.
— Νέπρε, επίκα, κ' έρθα' γο χόματα να μαλάζο.
να κυβαλο λιθάρια το τςακυτς να χτιπο.
Ερθα να κλόθο έργατα, να πυλο κι αγοράζο,
ν εμπένο ςα δυλίας κε έμπορος να ζο.
Εςι, εκςερτς τ εμπόρια ντ επίνα ςι Διαφύνταν,
απες ςιν Τραπεζύνταν.
Κι αδά-πα πρότα ο θεος τ ομυτόπα-μ κι χάνο
έμπορος κςαν θα γίνυμε, ιν ολ τ εμον γνοςτι
ολίγα αςιν περίθαλπςιν κι αςι φιλτς αχπάνο
ολίγα έφερα κ εγο κε τάλα ο θεος δι.
Κε ίςτερα ςον Πανυργιαν*) ντ έχο, τιμπςα να πέρο
καμίαν κ' ιποφέρο.
Εγέλαςεν κε έφιγεν, εγέλαςα κε πία·
τι μάνα κι αδα θέλνε αργατ να καλοζυν
κε αναςπάλνε πος αδα, τ Ελάδας τα πεδία,
κε ι τρανι τ Ελάδας αίκα κι φιςυν.
Κι γίνετε καμίαν βαςίλιον τ εργάτι
ι χόρα τι Σοκράτι ! !
Ι χόρα πυ εγένεςεν τιν Σπάρτιν κε τ Αθίνας,
τον Περικλιν ατότε κι ατόρα τον Λεφτερ,
ςι μπολςςεβικιδίον κι ρυζ ατε τα ςςίνας
κε τιν διχτατορίαν τ εργάτε κ ιποφερ.
Κ ίςτερα εν Ανκλία
κι ο Μυςολίνι αδακα κ ι φίλι-μας Γαλία....

. . . .

*) Ο άλοτε κοντραπαντςις—πρέζβις τις Ελάδας μέςον τυ οπίυ πολι „ομογενις“ έςτιλαν το θιςαβρό τυς ςτιν „ Πατρίδα“

Τα πράματα διόρθοσα κι αμαν ςι εκλιςίαν
„ποπά, ίπα, εβλόγιςον, μίροςον υλυνυς,
τιν πίςτ-εμυν εχάςαμε, το μίρον ςι Ρυςίαν
αςι μπολςςεβικυς.

Ιςος το μέρο-ς βοιθα, ανάζμια-ς εβλογία-ς
κ εμπένο ςα δυλίας".

Κε ο ποπας εμίροςεν, κι ονταν τιν κινονίαν
εχύρτεςα, το τίμιον το ςόμαν τι χριςτυ,
εθάρεςα, εκςάδερφε, γενέθα άλο μίαν·
ενέςπαλα ντο έςιρα κ ιπόφερα ατυ.
Μνιμόνεπςα τ αποθαμεντς, λιτρύιςα έναν, έναν·
ι κόρι-μ κ' εφίκεν δεςποτ, ι νίφες-πα ποπαν.
Σόλτς ατιν εδεβάςτανε, εδέβαςαν κ εμέναν
κι αςα κερία χόρταςαν τ' άις με το παραπαν.
Κε πίγα άμον άγυρος με βυλεφτας εκάτςα
έπα κονιακ με τ ιπυργυ τ εκςαδερφυ γαμπρον
τον **Λεονίδαν***) ντο να γραφτ για τα ςοβετ εμάτςα
κε ςιν „Πατρις"**) ςινέντεφκςιν δόκα χίλιον δραχμον.
Πίκα κε χαςςλυκόπον,
έςοςα κε τον τόπον.

Επίκα διαβίματα ςόλια τα ιπυργία,
επίγα κε ςιν „Σίνοδον" ομίλιςα κ εκι,
όλον το έθνος δορεαν να φέρνε αςιν Ρυςίαν,
αν θέλνε ολ ι έλινες να ιν χριςτιανι.
κι ακόμαν όςα πρόατα κςέβαν αςιν ςιραν
χτυπίζομ-ατ αδα.
Ελεγα γο κ ι δεςποταντ πιάναν τα ςταβρά-τυν
κε έκυαν τα λόγιαμ άμον ακολυθίαν
για τ **αλιμέντια** ένκεβα κε εκςίυτον ι χρά-τυν

---

*) Ο περίφιμος βυλεφτις Λέον ο Ποντικος.

**) Εφιμερίδα τις λοβιτύρας.

κε τυ Διμιτριάδος***) αν ςκύςαν τα μαλία,
νύνιζεν πος τα ίδια εργατ αδ' αν εφτάνε
τα ράςα-τ πα θα πάνε.
Ανέφερα όλια πος ατυ γιρίζνε ι ποπάδες
κε ι χοτςάδες κ ι ραβιν πος έκλιςαν τ' οτία·
ίπα, κ εςκόθαν ςο ποδαρ ι άγιι δεςποτάδες
κι ορκίςταν πος χριάςςκετε νέον **σταβροφορία**
Σταβροφορία θα ιπι πος όλια τα θριςκίας,
τ αράπικον, τ εβρέικον, το χριςτιανικον
θα κςςίνε τα μιλέτια, τα έθνι ςα Ρυςίας,
να φέρν' οπις τον τςάρον, τιν πίςτ κε τον θεον
κι ας εν κι ο Μυχαμετς
εκίνος-πα ατόρα γέντον ας **εμετερτς**.

***) Ο κςακυζμένος για τις φιςικες κι αφίςικες ςχέςες-
τυ Δεςπότις τυ Βόλυ.

43355

Цена 5 коп.

ТІМІ 5 КАП.